

[Axel Kristensen.]

administrativ Lettelse og langt, langt rimeligere baade for dem, vi køber Varerne hos, og for dem, der køber Varerne hjem. Hvis det lykkes at skabe rimeligere Forhold mellem Valutakurserne, maa det gøres muligt at overføre en Bevilling fra eet Land til et andet. Vi ved, at Vanskelighederne er store, men de er ikke mindre for Erhvervslivets Folk. Det maa overvejes, om det skal være Brancherne eller Hovedorganisationerne, der skal have den store Indflydelse paa Afgørelserne.

Vi vil finde det rimeligt, om Erhvervenes Folk kommer med konkrete Forslag til Lovændring. De raader over saa megen Sagkundskab, som en Rigsdagsmand ofte maa savne paa disse specielle Omraader, og vi ønsker, at det Udvalg, der nedsættes, tager al fornøden Tid til Arbejdet og altsaa gør et saa stort Arbejde som vel muligt. Det maa være rimeligt, om vi nu præciserer, hvilke Beføjelser det af Rigsdagen nedsatte Udvalg, der skal følge Vareforsyningsloven og Prisloven, skal have, saaledes at det hele kommer ind i en normal Gænge og ikke halter af Sted, som det har gjort hidtil.

I det foreliggende Lovforslag gives der Boligministeren samme store Magtbeføjelse som Handelsministeren. Det kan næppe være rimeligt. Det er umuligt paa Forhaand at give detaillerede Regler for Import, Eksport, Varefordeling og alle de Ting, der følger af en Handelsaftale, og derfor maa man give Handelsministeren visse Beføjelser og Bemyndigelser; men det maa være muligt paa et langt mere begrænset Omraade som Byggeriet paa Forhaand at fastslaa saa mange Regler, at det ikke bliver en Embedsmand, der bestemmer, hvem der maa bygge, og hvad der skal bygges i dette Land. Det er en urimelig Administration, der vil kræves af Boligministeriet — selv om det faar et Par Filialer i Jylland, ændrer det ikke mit Syn —, hvis det skal behandle hver eneste Byggesag og kontrolere den. Der maa findes andre Metoder, der vil give langt større Frihed.

Vi vil ikke fra vort Partis Side give Tilslutning til en yderligere Udbygning af Bemyndigelsesstyret. Naar man har udsøgt disse Sager fra Handelsministeriet, maa man ved en særlig Lov fastslaa Byggeministerens Kompetence, og efter hvilke Regler dette Ministerium skal arbejde. Som sagt er det med den allerstørste Beklagelse, vi konstaterer, at Forholdene ikke gør det muligt at afskaffe Bemyndigelseslovene, men Sagen maa gennemarbejdes paa det nøjeste i Udvalget.

Til Slut skal jeg henstille til den højtærede Handelsminister, at han snarest muligt forelægger Prisloven, saaledes at der levnes Tinget god Tid til Behandling af denne Lov, der er saa nøje forbundet med Vareforsyningslovens Opgaver.

Aksel Møller: Den højtærede Handelsminister bør have Tak, fordi han i saa god Tid før Udløbet af Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger har forelagt sit Forslag. Ganske vist overflødiggør han dermed fuldstændig Arbejdet i det Udvalg, der var nedsat vedrørende et Forslag til Beslutning, stillet af mig paa mit Partis Vegne, som var til Diskussion her den 8. Januar, men det vil vel nu være det naturligste, at de to Sagers Behandling følges ad. Det er sikkert det bedste og det rigtige, at den egentlige Forhandling kommer til at finde Sted om det Forslag, den højtærede Minister her har stillet, naar Tidspunkterne ligger, som de ligger. Jeg ser i den tidlige Forelæggelse en Tilkendegivelse af, at Ministeren er rede til at drøfte de Tanker om en Revision, som fremkommer fra forskellig Side, og jeg haaber, at denne Beredvillighed, som jeg altsaa forudsætter er til Stede, vil føre til gunstige Resultater.

Den højtærede Minister ledsagede, som det snart er en hævdevunden Skik, sin Forelæggelse med nogle økonomiske Betragtninger over vort Lands Stilling. Det vil ikke være rimeligt at bebrejde ham, at han her er henvist til et meget løst Skøn: Saa længe Englandsforholdet ikke er afklaret, er det umuligt og forkert at lægge sig alt for fast til Rette. I det hele taget er der intet i den foreliggende Situation, som opfordrer til at tro paa, at Verdensøkonomien har fundet et Fikspunkt og vil blive der. De alarmerende Meddelelser fra England, som vi har faaet i de sidste Dage, er ingenlunde opmuntrende. Paa Baggrund af netop disse Meddelelser beder jeg den højtærede Minister i Lighed med, hvad der var Tilfældet for hans Forgænger, at give Tilsagn om, at en Ændring af Kroneværdien ikke vil blive foretaget uden efter Samraad med Rigsdagen. Saa længe vort Samhandelsforhold til England befinder sig paa et usikkert Stade, bør vi vel i alt Fald kunne tage os Tid til at tænke os om, hvis noget menneskeligt skulde hænde med Guldet.

I øvrigt er hele den nærmeste Fremtid behæftet med saa megen Usikkerhed, at det Udkast til en Balanceplan, som er blevet os forelagt, er af højst begrænset Værdi. Jeg for mit Vedkommende føler ikke nogen større Tilskyndelse til at gaa ind i Diskussio-